

خبر

المپیک زمستانی جوانان

سی و هشتمی
احمدپور
در مارپیچ بزرگ

نخستین نماینده کشورمان در المپیک ۲۰۲۴ زمستانی جوانان، سارینا احمدپور در رشته اسکی آلپاین روز گذشته در مسابقات مارپیچ بزرگ شرکت کرد. پیست آپولو ۶ برای بسیاری از شرکت‌کنندگان چالش برانگیز بود و از ۷۹ شرکت‌کننده، ۲۶ نفر مانش اول را به پایان نرساندند (از جمله دارنده مدال طلای کومبینه انفرادی ماجا واروشیتز) در حالی که ۱۰ نفر نیز موفق به پایان رساندن مانش دوم نشدند. در مجموع ۷۹ شرکت‌کننده، تنها ۴۳ اسکی‌باز موفق به پایان دادن رقابت‌ها در دو مانش شدند و سارینا احمدپور که با شماره حرکت ۷۷ در این رقابت‌ها شرکت کرده بود موفق شد در پایان مانش دوم در جایگاه ۳۸ قرار گرفت. نمایندگان ایتالیا، سوئیس و سوئد به ترتیب اول تا سوم شدند. درخشش الکساندرا اسکورخودوا قزاقستانی و جای گرفتن در جایگاه پنجم جدول یکی از نتایج درخشان این مسابقات بود. فردا چهارم بهمن نیز علی بلوکات تنها نماینده مرد اسکی آلپاین کشورمان در مسابقات مارپیچ بزرگ آقایان شرکت خواهد کرد. پروت بسیار بالای هوا (دمای کمتر از منفی ۲۰ درجه) و زمین دشوار و یخ‌زده با تنظیمات مسیر همراه با پیچ‌های تند شرایط دشواری را برای اسکی‌بازان ایجاد کرده بود و تعداد زیادی از شرکت‌کنندگان موفق به پایان رساندن مسیر مسابقه نشدند.

برزگر: درستکار باید
تا المپیک می‌ماند

منصور برزگر در حاشیه مراسم جشن سده المپیک، درباره حس خود از رومانیایی از صدای تختی که قرار است برای اولین بار پخش شود، گفت: توضیحات کاملی به ما ندادند. برای اینکه جوانان مالگو داشته باشند بهتر است قبل از مراسم عنوان شود منظورشان از برگزاری این مراسم چیست. از من دعوت شده و با وجودی که خیلی گرفتار بودم آمدم تا مقید باشم و راه و رسمی برای جوانان باشد. دارنده مدال نقره بازی‌های المپیک ۱۹۷۶ مونترال درباره وضعیت کشتی ایران نیز توضیح داد: همیشه المپیک که می‌شود یاد کشتی می‌افتد که مدال بیاورد. ما ۲ یا ۳ رشته مدال‌آور بیشتر نداریم. متأسفانه ۶ ماه مانده به المپیک یاد این رشته‌ها می‌افتند، در حالی که در جهان ۴ سال برنامه‌ریزی می‌کنند تا در المپیک موفق شوند. دارنده مدال طلای پیکارهای کشتی تصریح کرد: درباره وضعیت کشتی مثل این است بگویم پشت این دیوار چه خبر است، چرا که من نیستم و از وضعیت تیم خبر ندارم. امیدوارم کشتی در المپیک به موفقیت برسد و نتایج خوبی کسب کند. برزگر درباره کنار رفتن پژمان درستکار و انتخاب محسن گاو به عنوان سرمربری جدید تیم ملی، گفت: متأسفم. درستکار باید می‌ماند تا نتیجه‌اش در المپیک مشخص شود. ما در مسابقات بین‌المللی خیلی‌ها را شکست دادیم اما در المپیک به آنها باختیم. صحیح نبود در آستانه المپیک این کار انجام شود. اگر می‌خواستند چنین تصمیمی بگیرند باید ۲ سال قبل این کار را انجام می‌دادند.

ایرج عزیزپور

ملی‌پوش کیک بوکسینگ در رینگ توکیو

ایرج عزیزپور، ملی‌پوش کیک بوکسینگ هفته آینده روی رینگ می‌رود. شنبه شب هفتم بهمن ماه، استادبوم ۱۲ هزارنفری آریا که آرنا شهر توکیو میزبان صد و شصت و پنجمین رویداد سازمان وان چمپیونشیپ خواهد بود. رویدادی که از آن به عنوان بزرگترین مبارزه پانزده سال اخیر کیک بوکسینگ جهان یاد کردند. در دسته سنگین وزن نیز ایرج عزیزپور، ملی‌پوش سابق کشورمان در مبارزه‌ای حساس به مصاف رید اوپاسیک صربستانی خواهد رفت.

یوسف کریمی:

گرفتن سهمیه المپیک سخت شده است

دارنده نشان برنز توانادو در المپیک ۲۰۰۴ آتن گفت: «اگر نتواندوکاران می‌توانستند به منجستر بروند می‌توانستیم سهمیه بگیریم اما در حال حاضر کار برایمان سخت شده است. فقط امیدوارم در قهرمانی آسیا بتوانیم سهمیه را کسب کنیم. برای ایران سهمیه گرفتن مهم نیست و فقط مدال گرفتن مهم است.» فینال مسابقات گزندپری توانادو در حالی آذرماه به میزبانی منجستر برگزار شد که رویداد تیم ملی توانادو دیر صادر شد تا تیم جا بماند.

گانالی لاوال

سنتر آمریکایی به مهرام آمد

گانی اولادیمجی جی آر، سنترفوروارد آمریکایی - نیجریه ای که سابقه بازی در فینیکس سانز را دارد با قامت ۲۰۶ سانتیمتر و ۳۵ سال سن از تیم پلاتروس فرسنیو مکزیک با تیم مهرام شهرقدس قرارداد بست. او همچنین سابقه بازی در تیم‌های باشگاهی جی لیگ آمریکا و کشورهای اروپایی و آسیایی را دارد و از بازی بعدی به ترکیب تیم مهرام اضافه می‌شود. او پیش از این تیم در لیگ ایران به همراه پتروشیمی بندرامام به میدان رفته است.

طلوع قایقران افغان از دل سیاهی شب

حسینی: برای کسب
سهمیه تمرین می‌کنم

جنگ به بادی ناپهنگام می‌ماند؛ درست لحظه‌ای که انتظارش را نداری می‌وزد و ممکن است زندگی‌ات را همراه خود به دوربست‌ها ببرد. سید یاسین حسینی، قایقران افغانی است که جنگ او را از سرزمین خود بیرون انداخت تا برای بقای زندگی مجبور باشد کمی آنطرف‌تر از وطن نفس بکشد. اگرچه جنگ و تحولات اخیر افغانستان زندگی‌اش را نشانه رفت اما باعث نشد تا طعم گس غربت و آوارگی او را از رسالتش دور کند. او هرگز قایقش را به آب‌ها نسپرد و اتفاقاً قوی‌تر از قبل آن را به آب انداخت تا جایی که با تاریخ‌سازی در آب‌های هانگژو اولین قایقران افغانی باشد که در بازی‌های آسیایی پارو می‌زند. او که این روزها در دریاچه آزادی تهران مصمم‌تر از قبل تمرین می‌کند با پاروهایش عهد بسته که او را به انتخابی المپیک و بعد از آن به المپیک برساند هر چند معتقد است کار سختی برای رزرو بلیت المپیک پاریس دارد.

فائزه زمانی

روزنامه‌نگار

چه شد که تصمیم گرفتید در ایران تمرین کنید؟ من متولد ایران هستم اما مقطعی عضو تیم ملی کایاک افغانستان بودم. متأسفانه در کشورم شرایط مناسبی برای تمرین وجود نداشت و به همین خاطر مدتی پارو ندم. بعد از تحولات افغانستان مجدداً تمرین می‌کردم اما با سقوط دولت قبلی تمامی نخبان و ورزشکاران متواری شدند و از آنجایی که امکان تمرین در کشورم وجود نداشت از سهرابیان رئیس فدراسیون ایران درخواست کردم تا در کشور شما تمرین کنم که ایشان هم پذیرفت و با نامه‌نگاری‌های انجام شده من به تمرین در دریاچه آزادی مشغول شدم.

از اینکه اولین قایقران تاریخ افغانستان در بازی‌های آسیایی بودید، چه حسی دارید؟

قبل از بازی‌های آسیایی هانگژو هم در خدمت فدراسیون ایران بودم و تمریناتم را با آقای جمشیدی مربی ایرانی خودم انجام می‌دادم. به رغم اینکه نباید به ورزش نگاه سیاسی داشت اما هر ورزشکاری دوست دارد زیر پرچم سه، دو یا چند رنگ کشور خودش مسابقه بدهد. من اولین قایقران تاریخ افغانستان بودم که توانستم در بازی‌های آسیایی پارو بزنم و از آنجایی که دولت فعلی افغانستان هنوز به رسمیت شناخته نشده با پرچم افغانستان در بازی‌های آسیایی هانگژو پارو زدم که این مساله برایم جای خوشحالی داشت. من به رغم شرایط و امکانات تمرینی ضعیف کشورم، مهاجرت و غربت، اولین قایقران حاضر در بازی‌های آسیایی بودم که خوشبختانه توانستم تا نیمه نهایی بالا بروم که این خود دستاورد بزرگی برایم بود.

گرفتن سهمیه المپیک و تاریخ‌سازی دیگر در قایقرانی افغانستان را چقدر شدنی می‌دانید؟

در حال حاضر با احمدرضا طالبیان که از قهرمانان خوب تیم ملی ایران بوده است، تمریناتم را انجام می‌دهم. افغانستان تا به حال قایقرانی در

المپیک نداشته است و حالا من برای حضور در مسابقات انتخابی المپیک تمرین می‌کنم. گرفتن سهمیه المپیک پاریس خیلی سخت است و برای من حضور در انتخابی المپیک نوعی المپیک است، همین که بتوانم با پرچم افغانستان در این مسابقات پارو بزنم برایم قوت قلبی است.

جنگ چقدر در سرنوشت ورزشی ورزشکاران افغان تأثیر گذار بود؟

شما اگر از یک کودک هم درباره جنگ پرسید چیزهای خوبی نمی‌گویند و بدبختی است که همه از جنگ بیزارند. وقتی جنگ می‌شود تو باید آمادگی همه چیز را داشته باشی؛ از غربت و آوارگی گرفته تا مرگ و یا از دست دادن عزیزات که این واقعاً مقوله سختی است. جنگ به ورزش و ورزشکاران لطمه بزرگی زد و باعث شد خیلی از اهدافمان مثل استعدادیابی، توسعه قایقرانی، ایجاد دریاچه‌های بیشتر و حضور در مسابقات مهم که برایش برنامه‌ریزی کرده بودیم روی زمین بماند و فعلاً به خاطره‌ها بپیوندد.

زندگی در ایران برای شما چگونه است؟

من در ایران علاوه بر تمرین مجبور هستم برای تأمین هزینه‌ها کار کنم. عده‌ای از دوستانم که در کشورهای دیگر تمرین می‌کنند، شرایطی برایشان فراهم است که مجبور به کار نیستند اما من ۶ ساعت تمرین می‌کنم و باقی زمانم را مشغول کار هستم تا بتوانم درآمد داشته باشم. این موضوع باعث می‌شود نتوانم تمام تمرکز را روی قایقرانی و تمریناتم بگذارم اما روی هم رفته به همین شرایط هم قانع هستم.

حرف آخر؟

از کمیته ملی المپیک و فدراسیون قایقرانی ایران کمال تشکر را دارم که با من همکاری کرده و به من اجازه تمرین در ایران را می‌دهند. آرزو می‌کنم همیشه در تمامی ممالک دنیا صلح و آرامش برقرار باشد، خصوصاً در ایران که با افغانستان هم‌زبان بوده و نقاط مشترک بسیاری دارند. من به‌خاطر جنگ مجبور به ترک کشورم شدم و به ایران پناه آوردم که این موضوع برایم با ارزش است.

براتی: حتی یک زمین گلف
استاندارد هم در ایران نداریم

کمترین مبلغ بسته می‌شود. باور کنید اگر رقم مبلغ قرارداد را اعلام کنم از بس ارزش آن پایین است شاید هیچ کسی آن را نگیرد. از لحاظ مبلغ قراردادها و اجرای مسابقات، ورزش گلف با اکثر رشته‌های ورزشی متفاوت است.

چه تفاوتی دارد؟

از لحاظ رقم قراردادها خودتان مستحضر هستید که در کشور خودمان مبلغ قرارداد اکثر رشته‌های ورزشی مثل فوتبال، والیبال، بسکتبال و کشتی میلیاردری است. واقعاً مبلغ قرارداد گلف با هیچ رشته ورزشی قابل قیاس نیست! اما از لحاظ برگزاری، گلف یکی از رشته‌های ورزشی است که هر مسابقه آن، ۴ روز طول می‌کشد تا به اتمام برسد. فرض مثال یک کشتی‌گیر از زمان شروع مسابقات لیگ تا پایان فصل فقط یک ساعت زمان نیاز دارد و با صرف یک ساعت، فصل مسابقات را به اتمام می‌رساند، یا فوتبال که زمان آن ۹۰ دقیقه است و شاید با نیم ساعت اضافه، مسابقه به پایان می‌رسد اما اجرای مسابقات گلف یک ساعت طول می‌کشد تا مسابقه‌اش به پایان برسد.

برای کسی که می‌خواهد ورزش گلف را آغاز کند این رشته ورزشی می‌تواند منبع درآمد باشد؟

با این شرایط گلف نمی‌تواند منبع درآمد باشد، مگر اینکه زیرساخت‌های گلف ایران تغییر کند. در حال حاضر در کشورمان یک زمین استاندارد وجود ندارد. در حالی که پاکستان ۴۰ زمین، ترکیه ۲۳ زمین و امارات ۱۸ زمین گلف استاندارد دارد و به صورت حرفه‌ای گلف کار می‌کنند و سرمایه‌گذاری می‌کنند. منظوم از زمین استاندارد این است که هر زمین باید ۱۸ میدان برای ضربه زدن داشته باشد. ورزشگاه گلف انقلاب تهران دارای ۱۳ میدان است که این ورزشگاه هم فاقد استاندارد است. پس با این شرایط ورزش گلف در کشورمان نمی‌تواند منبع درآمد باشد چون زیرساخت‌های آن هنوز نیاز به بازسازی دارد.

حرف پایانی؟

از تربیون ایران ورزشی می‌خواهم از فدراسیون گلف تشکر کنم که لیگ گلف را برای علاقه‌مندان به این ورزش اطلاع رسانی می‌کنند.

علی رضایی حسین‌آباد

خبرنگار

سعید براتی یکی از گلف‌بازان حرفه‌ای و با سابقه کشورمان است که با تیم سورتمه تهران قرارداد دارد. این گلفر با تجربه چندین سال است که در مسابقات قهرمان کشوری و لیگ برتر همیشه جزو سه نفر برتر معرفی می‌شود. «ایران ورزشی» با سعید براتی گفت‌وگویی انجام داده است که در ادامه می‌خوانید.

شما یکی از قهرمانان برتر گلف محسوب می‌شوید، چه زمانی این ورزش را شروع کردید؟

قدمت گلف در ایران به اوایل قرن ۲۰ میلادی برمی‌گردد. حدود ۸۵ سال پیش، زمانی که پای انگلیسی‌ها برای استخراج نفت به جنوب ایران باز شد، گلف هم یکی از ورزش‌های بومی بود که با آنها به مسجد سلیمان آمد. با ملی شدن صنعت نفت در ایران، این ورزش در جنوب ایران طرفداران زیادی پیدا کرد؛ پس از ملی شدن صنعت نفت، علاقه‌مندان ایرانی به این ورزش در نواحی جنوب، مانند مسجدسلیمان، آغاچاری، گچساران، اهواز و آبادان با اشتیاق و علاقه به این ورزش روی آوردند. به جز نواحی جنوب کشور، در هیچ جای ایران ورزش گلف متداول نبود، در تهران نیز این رشته به صورت اختصاصی در مجموعه ورزشی انقلاب از سوی خارجی‌های مقیم تهران که عمدتاً کارکنان سفارتخانه‌های خارجی بودند، انجام می‌شد. پس از انقلاب تمام علاقه‌مندان به این رشته، بدون هیچ محدودیتی بازی گلف را آغاز کردند. من متولد شهرستان مسجد سلیمان هستم، در واقع متولد شهرستانی که مهد ورزش گلف است. من از زمان نوجوانی به این ورزش علاقه داشتم و توسط بچه محل‌هایم جذب گلف شدم. در حال حاضر با تیم سورتمه تهران قرارداد دارم و این تیم قهرمان سال گذشته گلف است و همیشه یکی از تیم‌های مدعی قهرمانی محسوب می‌شود.

با توجه به اینکه گلف یک رشته

لاکچری محسوب می‌شود، پس

دستمزد بازیکنان این رشته هم رقم

بالایی است.

من با نسبت دادن لاکچری به گلف کاملاً مخالفم. قراردادهای این رشته هم با